

ἢ διαφέρει τὸ ἐν τῷ ἔργῳ μέγα, πῶς ἐν τῷ θαλάσσιον ἢ ἐν τῷ ἀσπίδι ἢ ἐν τῷ ἀσπίδι ἢ ἐν τῷ ἀσπίδι...

inter magnitudinem qua est in opere, & eam qua est in sumptu, differentia. pila enim & lecythus pulcherrima puerilis quidem doni in se habent magnificentiam: huiusce tamen rei precium paruum est, & illiberale. atque idcirco magnificus est, vt in quocunque genere quippiam fecerit, magnificè id faciat, quod enim eiusmodi est, & superari non facile potest: & ita se habet, vt sumptus dignitas postulat. Ac magnificus quidem talis est.

Κεφάλαιον 5.

Ὅτι ἐστὶν ἀδύνατον καὶ βαταύτος, πῶς παρὰ τὸ ὄνομα ἀδύνατος, ἐστὶν ἀδύνατος, ὡς παρὰ εἴρηται. ἐν γὰρ τοῖς μικροῖς ἢ ἀπειρομαθῶν πολλά ἀδύνατοι, καὶ λαμπρύνονται παρὰ μέλη...

CAPVT V. At qui excedit inepitque est, sumptus faciendo supra quam deceat, excedit, sicut dictum est. in paruis enim rebus multa impendit: splendorque absonè affertur: vt qui & sodales, qui symbolom dederunt, nuptialis conuiuio excipit: & adilitatem gerens comœdiis in transitu purpuram exhibet, sicut Megarenses consueuerunt: atque hæc omnia non honestatis, sed ostentandarum diuitiarum causa faciet, vt inde in admirationem sui homines adducat. atque vbi multa oporteat expendere, pauca: vbi pauca, multa expendat. At paruificus in omnibus deficit: nam & si magnos sumptus fecerit, in paruo deficiendo postea honestatem perdet: & quodcunque fecerit cunctando faciet, sperandoque id, vt quàm minimum expendat: conquereturque insuper, ac maiora quam decet, se facere omnia existimabit. Ac sunt quidem habitus hi vitia: non tamen huiusmodi, vt opprobria afferant: propterea quòd neque aliis nocent, neque deformes admodum sunt.

CAPVT VII.

Κεφάλαιον 2.

Ἡ δὲ μεγαλοψυχία, πῶς μεγάλα μὲν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι ἐστὶν ἐν τῷ ὀνόματι ἐστὶν ἐν τῷ ὀνόματι ἐστὶν ἐν τῷ ὀνόματι...

Am verò magnanimitas circa magna qualia autem versari videtur. circa qualia autem versetur, primum assumamus. qua in re nihil refert, habitumque ipsum, an eum, secundum habitum est, consideremus. Esse sanè magnanimus is videtur, qui cum magnis sit dignus, magnis quoque sese dignum esse existimat: nam qui non pro dignitate id facit, stolidus est: at virtute præditus neque stolidus, neque stultus est quispiam. Atque est quidem magnanimus hic, quem dicimus. Qui autem paruis est dignus, eisdemque se dignum censeat, temperans, non magnanimus est: quippe cum magnanimitas in magnitudine consistat, perinde ac pulchritudo in magno corpore. nam parui elegantes, & concinni, non autem pulchri dicuntur. At qui cum sit indignus, dignum se magnis putat, in-